

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Det var ogsaa kun een af de Opgaver, de havde stillet dem.

J. C. Christensen: Med Hensyn til det internationale Fredsbureau skønner jeg ikke rettere, end at den højtærede Minister i Virkeligheden er renonce paa Grunde mod den Bevilling, som her foreslaas. Men jeg har ellers bedt om Ordet for at gøre nogle Bemærkninger om den overordenlige Sændelse til Madrid. Den højtærede Ordfører (H. Holm) sagde, at han var enig i, at vi skulde spare, hvor vi kunde gøre det, men ikke knibe paa Stillingen og lade Daleren springe. Maa jeg spørge den ærede Ordfører: Hvilken Daler er der her Fare for kan springe? Han sagde, der kunde komme mange Banskelligheder, vi skulde tage under Overvejelse, at vi ikke her gif hen og gjorde et Stridt, som kunde berede os yderligere Banskelligheder; men vi fik ikke noget at vide om, hvilke Banskellighederne vare. Traktaten er jo vedtagen mellem Regeringerne, og der er ingen, hverken den ærede Ordfører eller den højtærede Minister, som tør paaftaa, at naar vi sendte den italienske Gesandt over til Spanien, vilde han have Indflydelse paa Cortes Stemmning over for Handelsstraktaten. Det vilde han sikkert heller ikke, og saa meget mindre, som jeg ikke ved bedre, end at den hænger sammen med andre, saa det vil næppe have nogen Indflydelse, enten vi sende ham derover eller ej, og den højtærede Minister betonede da heller ikke, at det var derfor, vi skulde have ham derover; men, sagde han, der kunde senere opstaa Banskelligheder derne, Handelsforbindelser kunde føre til, at der opstod Banskellighed, dels i Handels- dels i Søfartsforhold, og saa kunde det være godt at have en saadan Mand. Jeg tror næppe, det er den rette Vej at gaa, at sende den italienske Gesandt over til Madrid i 4—6 Uger om Aaret. Skal man have en Mand der, som skal varetage de danske Handels- og Søfartsinteresser, maa han bo der stadigt, og det vil pege i Retning af at faa en Konjul, som tager sig den Opgave paa. Derimod tror jeg ikke, at den Mand, man saaledes sender over, den italienske Gesandt, vil gøre den mindste Nytte udover det, at vi komme af med 8,000 Kr. til ham. Den højtærede Udenrigsminister sagde, at Island og Færøerne tilhammen havde tjent 400,000 Kr. ved denne Handelsstraktat. Det kan gerne være, skønt jeg er ikke saa overbevist derom endnu, som jeg kunde blive; jeg kunde nok ønske at vide, hvor megen Gist der overhovedet fra Island og Færøerne sendes ned til Spanien, hvor

meget der er blevet sendt de foregaaende Aar, sammenlignet med sidste Aar, om den har virket saaledes hidtil, at det er Islanderne og Færøingerne, der have maattet betale den. Altså det ved man ikke. Men lad det nu altsammen ligge, lad os forudsætte, at det er slet, at alle disse Forudsætninger slaa til, hvad beviser det saa? Altså det var rigtigt, at vi sendte den overordentlige Af-sending af Sted i Fjor, at det var heldigt, vi have faaet en Traktat oprettet, men ikke, at det er heldigt, at vi faa den italienske Gesandt sendt fra Rom til Spanien i 4—6 Uger om Aaret. Derfor maa jeg vedblivende holde paa, at vi sigt nej til denne Bevilling. Det er, som sagt, min Hensigt ved den første Afstemning at stemme for det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (C. Hage) stillede Forslag, fordi det ned-sætter Summen, men senere vil jeg stemme mod hele Sagen, fordi jeg ikke tror, den gør den tilsigtede Nytte, derimod tror jeg, det er det første Skridt til, at vi faa en fast Gesandtskabspost i Spanien.

Buff: Det er kun en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre, til at begynde med i alt Fald. Jeg tænker, at ærede Medlemmer, som have siddet i flere Aar her i Salen, have lagt Mærke til, at af Udgiftspara-graferne paa Finansloven er der hidtil ingen, vi ere komne nemmere over end § 18. I den forrige Udenrigsministers, Kjøbenhavn-Behns, Tid kom vi meget let over den, for han forlangte grumme lidt nyt, saa godt som intet. Men det første, vi fik en ny Udenrigsminister — det er jo ikke saa længe siden — saa viste det sig straks, at der begyndte ogsaa paa denne Paragraf at komme en Bevægelse, som vi ikke have kendt til tidligere, og ærede Medlemmer behøve bare at tænke tilbage paa i Fjor; da kom vi jo allerede et godt Stykke op paa denne Paragraf. Jeg tænker naturligvis ikke paa de forøgede Udgifter, der fulgte med Konjuls-løve og andre bestaaende Love — det er en anden Sag; jeg vil nødig gøre den høje Minister Uret — men jeg tænker paa selve Udenrigsministeriets Budget. Der kommer der stadig ny Forlangender, siden vi have faaet en ny Minister. Nu siger jeg, at der kunde maaske dog være noget dert, men der er et gammelt Ordprog, som siger: Noget for noget, om Venstrebud skal holdes, og jeg vil da alligevel henstille til det ærede Flertal, som nu sammen med Højre vilde være med til at bevilge Begyndelsen til en Gesandt i Spanien, om det ikke er en mærkelig Stilling, vi her komme i fra Oppositionens Side, naar vi forlange usle lumpne 500 Kr.,